

अनादर HEM. JOGAC. 3, 114, 116.
 अनादरणा n. das Nichtachten Spr. (II) 6820.
 अनानुजा adj. f. keine jüngere Schwester seiend so v. a. geschwisterlos
 TS. 4, 3, a, 3. = अनुष्ठानरक्षिता Comm.
 अनारम्भणा TS. 2, 6, 5, 6.
 अनार्तं TAITT. ĀR. 8, 3, 2.
 अनाशीर्दा, lies den Wunsch —, die Erwartung nicht erfüllend.
 अनाकृत 2) PAÑĪAR. 1, 3, 70.
 अनाकृति 1) Z. 2 lies 10, 37, 4.
 अनित्यता HEM. JOGAC. 4, 54. 56. fgg.
 अनिन्द्रक adj. ohne Indra: लोक R. ed. Bomb. 1, 60, 23.
 2. अनिमिष 2) b) sg. die Fische im Thierkreise SŪBJAS. 14, 5.
 अनिरुद्ध 2) a) Bez. des ersten aus dem goldenen Weltei entstandenen Wesens SŪBJAS. 12, 14.
 अनिषव्य (Nachträge) lies (3. अ + इषव्य).
 अनिष्टकर्मन् m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. 12, 1, 23. अरिष्टकर्मन् VP.
 अनिष्ठ s. u. निष्ठ.
 अनिरु adj. für den es kein hier giebt; s. u. अनमुत्र.
 अनिरुता f. Genügsamkeit, Zufriedenheit HEM. JOGAC. 4, 81. Vgl. auch u. ईरुता.
 अनुकम्पक m. N. pr. eines Fürsten MBH. 12, 9151; vgl. अकम्पन 7, 2080.
 अनुकम्पिन् BHĀG. P. 10, 26, 25.
 अनुकर्ष 2) Vorrathstück zu einem Wagen (NILAK.) MBH. 5, 5245. H-
 RIV. 2021.
 अनुकर्षिन् an sich ziehend: दोषानु° KARAKA 1, 13.
 अनुकार am Ende eines comp. adj. gleichend: पमानुकारो करौ Spr.
 (II) 6468.
 अनुकारिन्, मोक्षमार्गानु° den Weg der Erlösung einschlagend (!) Spr.
 (II) 2903.
 अनुकीर्त्य adj. auf —, herxuzählen: नानुकीर्त्या गुणास्तस्य R. 7, 2, 5.
 अनुकूलज्ञ m. ein am Ufer wachsender Baum MBH. 5, 3433.
 अनुकूलम् adv. am Ufer Spr. (II) 6634.
 अनुकूल्य, partic. अनुकूलित freundlich empfangen R. 7, 74, 6.
 अनुकृति f. = लक्षणा Eigenthümlichkeit (Comm.) KAN. 2, 1, 22.
 अनुकृतिहि f. ein feines und verstecktes Compliment bei guter Ge-
 legenheit ŚĀH. D. 469. 434.
 अनुगङ्गम् adv. an der Gaṅgā PAT. a. a. O. 2, 326, b.
 अनुगान (Nachträge), °शम् adv. ŚĀMAVIDH. Br. 2, 8, 4.
 अनुगामिन् 1) folgsam, mit acc.: भर्तारम् Spr. (II) 5446.
 अनुगोप्तर nom. ag. Schützer, Helfer R. 7, 23, 4, 45.
 अनुचिता f. das Gedenken: परानु° BHĀG. P. 2, 2, 7.
 अनुज्ञ Z. 9 lies 4) st. 3).
 अनुतटम् adv. am Ufer KATHĀS. 74, 128.
 अनुताप m. Schmerz, Leiden Spr. (II) 6875.
 अनुदण्डि Rückgrat, am Ende eines adj. comp.: शरदण्डानुदण्डयः (रु-
 षोः) MBH. 7, 1015.
 अनुदर adj. (f. अत) keinen (starken) Bauch habend: कन्या PAT. a. a. O.
 1, 282, a.
 अनुदार adj. unedel (अन् + उदार) und zugleich in der Gewalt seines

Weibes stehend oder sein Weib in der Gewalt habend (अन् + दार) Spr.
 (II) 6389.
 अनुदैय s. u. 1. दा mit अन्.
 अनुदेशिन् adj. zurückweisend VĀMANA 4, 3, 17.
 अनुदेश्य adj. womit man auf Jmd hinweist ÇĀÑKH. in Ind. St. 10, 147.
 अनुध्या das Denken an, Gedenken BHĀG. P. 1, 2, 15.
 अनुपत्रिका f. etwa Brief KATHĀS. 71, 111.
 अनुपदस्य adj. unerschöpflich: Speise ÇĀÑKH. ÇR. 4, 8, 9.
 अनुपस्थापन s. u. उपस्थापन.
 अनुपातिन्, प्रकृतीरनुपातिनीः । निवर्त्य KATHĀS. 73, 410.
 अनुपूर्व Z. 2 lies अनुपूर्वा इतरे.
 अनुप्रपत्तव्य n. impers. zu folgen, sich anzuschliessen AIR. Br. 2, 20.
 अनुप्रयोक्तव्य adj. Hinzuzufügen PAT. a. a. O. 2, 359, b. 360, a.
 अनुप्रयोग auch Hinzufügung ebend. Nachahmung: दृष्टानु° 6, 33, b.
 अनुप्रवेशनीय s. u. विशिख 3) c).
 अनुप्रशान्ति adj. vollkommene Beruhigung im Gefolge habend BHĀG. P.
 14, 5, 12.
 अनुप्रकृत्य adj. nachzuwerfen, darauf zu werfen TBR. 2, 1, 5, 9.
 अनुबन्ध 1) a) das Anbinden: पूषश्च नाम पश्चनुबन्धार्थमुपादीयते PAT. a.
 a. O. 1, 15, a. — b) Fortdauer: समानो धातूनाम् KARAKA 1, 16. — g) KARAKA 8, 12.
 अनुबन्धन, मय्यात्मने चक्रे स्नेहानुबन्धनम् BHĀG. P. 1, 6, 6.
 अनुबन्ध्य PAT. a. a. O. 1, 222, a fehlerhaft für अनु°, wie z. B. 5, 18, a
 gedruckt ist.
 अनुबोध्य adj. zu erkennen, kennen zu lernen Spr. (II) 4479.
 अनुब्रान्हाणिन् ĀCV. ÇR. 2, 8, 11.
 अनुभाव 3) verbessert u. स्वानुभाव.
 अनुमान 1) m. PAT. a. a. O. 1, 230, b. — 2) तत्प्रमाणाणामानतस्त्वं gemäss
 SŪBJAS. 13, 5.
 अनुमार्ग (von 1. मार्ग mit अन्) m. das Suchen KATHĀS. 86, 85. 104.
 अनुमार्शन als zum Veda gehörig: सानु° adj. GOP. Br. 1, 2, 9.
 अनुपूर्व (von 2. पु mit अन्) adj. abhängig ÇR. Br. 11, 4, 2, 13.
 अनुपाय und अनुपोष्य s. u. निरनुपोष्य in den Nachträgen.
 अनुराण n. das Wiederhallen ŚĀH. D. 102, 13.
 अनुराग, अनुरागे वथा स्त्रीणाम् Zuneigung Spr. (II) 323. तदनुरागेण
 zu dessen Zufriedenheit 5665.
 अनुरागवती f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 123, 316. अनुरा-
 गप्रङ्कारवत्यौ für अनुरागवती und प्रङ्कारवती 336.
 अनुरागवत् verliebt und roth Spr. (II) 322.
 अनुरागिन् 1) विषयानु° der Sinnenwelt zugeneigt Spr. (II) 6229.
 अनुलोम 3) f. अा (sc. विद्या) Bez. eines best. Zauberspruches (neben
 प्रतिलोमा) KATHĀS. 74, 133. fg.; vgl. 230.
 अनुलोमिन् adj. = अनुलोमन in वातानुलोमिन्.
 अनुवक्र adj. Bez. einer best. Bewegung der Planeten KERN in Ind. St.
 10, 206. fgg. MBH. 6, 85. SŪBJAS. 2, 12. Hiernach auch अनुवक्रग (auch
 SŪBJAS. 2, 13) zu verbessern.
 अनुवर्तनीय dem man folgen muss, wonach man sich zu richten hat:
 पुत्रैः पितरो लोकद्वये ऽपि VERIS. 41, 4 v. u.
 अनुवर्त्य adj. 1) dass. KATHĀS. 109, 78. PAT. a. a. O. 8, 33, b. — 2) aus